

### **ΘΕΜΑ Α**

- A.1. α. Σωστή  
β. Λάθος  
γ. Λάθος  
δ. Σωστή  
ε. Σωστή

A.2. γ

A.3. β

### **ΘΕΜΑ Β**

B1. Σχολικό βιβλίο σελ. 37 (Απαραίτητο το διάγραμμα)

Η ζητούμενη ποσότητα μεταβάλλεται μόνο λόγω μεταβολής της τιμής του αγαθού, ενώ οι άλλοι προσδιοριστικοί παράγοντες παραμένουν σταθεροί. Το διάγραμμα δείχνει την καμπύλη ζήτησης D ενός αγαθού. Αν στην τιμή P1 η ζητούμενη ποσότητα είναι Q1 , τότε βρισκόμαστε στο σημείο A της καμπύλης ζήτησης. Αν υποθέσουμε ότι η τιμή μειώνεται σε P2 (ceteris paribus), τότε η ζητούμενη ποσότητα αυξάνεται σε Q2 . Ο συνδυασμός αυτός αντιστοιχεί στο σημείο B της καμπύλης D. Έχουμε, επομένως, μια κίνηση από το σημείο A προς το σημείο B πάνω στην ίδια καμπύλη. Αν πάλι η τιμή αυξηθεί από P1 σε P3 , τότε η ζητούμενη ποσότητα μειώνεται από Q1 σε Q3 . Ο νέος συνδυασμός αντιστοιχεί στο σημείο Γ της καμπύλης D. Έχουμε, επομένως, πάλι μια κίνηση από το σημείο A στο σημείο Γ πάνω στην ίδια καμπύλη. Παρατηρούμε ότι οι μεταβολές της τιμής μεταβάλλουν τη ζητούμενη ποσότητα, σύμφωνα με το νόμο της ζήτησης, χωρίς να μετακινούν την καμπύλη ούτε να αλλάζουν τη συνάρτησή της.

B2. Σχολικό βιβλίο σελ.38 (Απαραίτητο το διάγραμμα)

Στην περίπτωση αυτή δεχόμαστε ότι η τιμή ενός κανονικού αγαθού παραμένει σταθερή και μεταβάλλεται μόνον ένας προσδιοριστικός παράγοντας της ζήτησης, για παράδειγμα το εισόδημα των καταναλωτών. Το διάγραμμα δείχνει την καμπύλη ζήτησης D1 ενός αγαθού. Έστω ότι στην τιμή P1 η ζητούμενη ποσότητα είναι Q1 . Ο συνδυασμός αυτός αντιστοιχεί στο σημείο A της καμπύλης D1 . Αν αυξηθεί το εισόδημα, αφού το αγαθό είναι κανονικό, θα αυξηθεί η ζήτησή του και στην ίδια τιμή P1 θα αυξηθεί η ζητούμενη ποσότητα από Q1 σε Q2 . Ο συνδυασμός αυτός όμως αντιστοιχεί στο σημείο B, που ανήκει σε μια άλλη καμπύλη ζήτησης D2 , η οποία προήλθε από τη μετατόπιση ολόκληρης της D1 προς τα δεξιά. Αν πάλι μειωθεί το εισόδημα, θα μειωθεί η ζήτησή του και στην ίδια τιμή P1 η ζητούμενη ποσότητα θα μειωθεί από Q1 σε Q3 . Ο συνδυασμός αυτός αντιστοιχεί στο σημείο Γ μιας άλλης καμπύλης ζήτησης D3 , η οποία προήλθε από τη μετατόπιση ολόκληρης της καμπύλης D1 προς τα αριστερά. Παρατηρούμε ότι οι μεταβολές σε

έναν από τους προσδιοριστικούς παράγοντες της ζήτησης, όταν η τιμή παραμένει σταθερή, μεταβάλλουν τη ζήτηση του αγαθού, μετατοπίζοντας ολόκληρη την καμπύλη ζήτησης, μεταβάλλοντας τη συνάρτησή της.

B3. Σχολικό βιβλίο σελ.38-39 (Απαραίτητο το διάγραμμα)

Ας υποθέσουμε ότι για ένα κανονικό αγαθό παρατηρείται ταυτόχρονα μεταβολή στην τιμή του και στο εισόδημα των καταναλωτών, για παράδειγμα, αυξάνονται και τα δύο. Στην περίπτωση αυτή η αύξηση της τιμής τείνει να μειώσει τη ζητούμενη ποσότητα, ενώ η αύξηση του εισοδήματος τείνει να αυξήσει τη ζήτηση. Επειδή οι επιδράσεις των δυο αυτών μεταβολών είναι αντίθετες, δεν μπορούμε να γνωρίζουμε αν η τελική ζητούμενη ποσότητα είναι ίση, μικρότερη ή μεγαλύτερη από την αρχικά ζητούμενη ποσότητα (πριν τις μεταβολές). Το τελικό αποτέλεσμα εξαρτάται από το σχετικό μέγεθος των μεταβολών της τιμής και του εισοδήματος. Ας μελετήσουμε μια περίπτωση όπου το μέγεθος της αύξησης του εισοδήματος είναι μεγαλύτερο από το μέγεθος της αύξησης της τιμής. Το διάγραμμα δείχνει την καμπύλη ζήτησης D1, ενός κανονικού αγαθού. Αν στην τιμή P1 η ζητούμενη ποσότητα είναι Q1, ο συνδυασμός αυτός αντιστοιχεί στο σημείο A της καμπύλης D1. Η αύξηση της τιμής σε P2 θα μειώσει τη ζητούμενη ποσότητα σε Q2. Έχουμε μια μετακίνηση από το σημείο A προς το σημείο B πάνω στην ίδια καμπύλη D1. Αν τώρα αυξηθεί το εισόδημα των καταναλωτών, θα αυξηθεί και η ζήτησή τους για το αγαθό. Θα έχουμε μετακίνηση ολόκληρης της καμπύλης ζήτησης προς τα δεξιά, από τη θέση D1 στη θέση D2. Έτσι στην ίδια τιμή P2 η ζητούμενη ποσότητα αυξάνεται από Q2 σε Q3. Έχουμε, δηλαδή, μετακίνηση από το σημείο B της D1 προς το σημείο Γ της D2. Παρατηρούμε ότι η τελικά ζητούμενη ποσότητα Q3 είναι μεγαλύτερη από την αρχική Q1.

### ΘΕΜΑ Γ

Γ1.

	Αγαθό Ω	Αγαθό Z	KEz	KEω
A	600	0		
			1,14	0,87
B	400	175		
			2	0,5
Γ	300	225		
			4	0,25
Δ	200	250		
			8	0,125
E	0	275		

$$KE_{Z(B \rightarrow \Gamma)} = 2 \rightarrow 2 = \frac{400-300}{Z_{\Gamma}-175} \rightarrow Z_{\Gamma}=225$$

$$KE_{\Omega(\Gamma \rightarrow \Delta)} = \frac{1}{4} = \frac{250-225}{300-\Omega_{\Delta}} \rightarrow \Omega_{\Delta}=200$$

$$KE_{\Omega(A \rightarrow B)} = \frac{600-400}{175-0} = 1,14$$

$$KE_{Z(B \rightarrow A)} = \frac{175-0}{600-400} = \frac{175}{200}$$

$$KE_{\Omega(B \rightarrow \Gamma)} = \frac{225-175}{400-300} = \frac{1}{2}$$

$$KE_{Z(\Gamma \rightarrow \Delta)} = \frac{300-200}{250-225} = \frac{100}{25} = 4$$

$$KE_{\Omega(\Delta \rightarrow E)} = \frac{275-250}{200-0} = \frac{25}{200} = 0,125$$

$$KE_{Z(\Delta \rightarrow E)} = \frac{200-0}{275-250} = \frac{200}{25} = 8$$

Γ2.

Ω	Z	KE <sub>Z</sub>
400	175	2
X	200	
300	225	

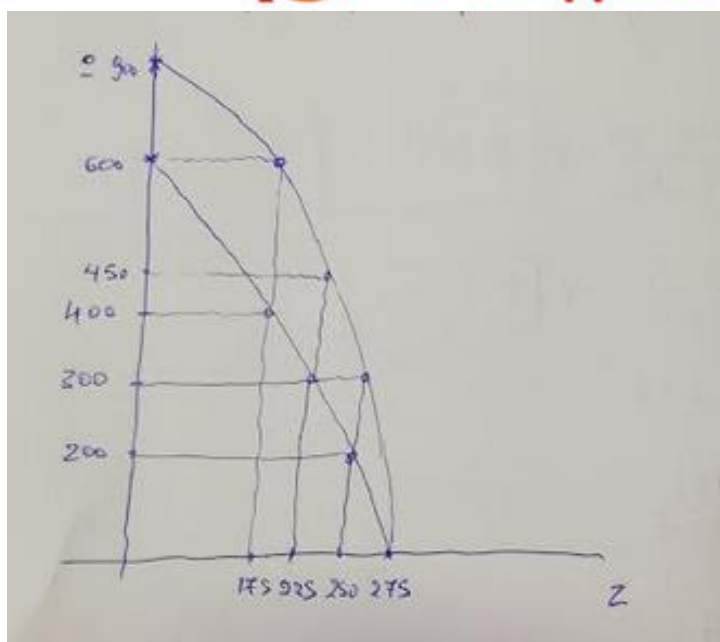
$$2 = \frac{400-X}{200-175} \rightarrow 50 = 400-X \rightarrow X = 350$$

Επομένως για να παραχθούν οι τελευταίες 200 μονάδες του Z, θυσιάζω 600-350=250 μονάδες του Ω.

Γ3.

	Ω'	Z
A	900	0
B	600	175
Γ	450	225
Δ	300	250
E	0	275

$$\Omega' = \Omega + 0,5 * \Omega = 1,5\Omega$$



Γ4. Οι συνδυασμοί που βρίσκονται ανάμεσα στις 2 Κ.Π.Δ. χαρακτηρίζονται ως ανέφικτοι συνδυασμοί όσον αφορά την αρχική καμπύλη παραγωγικών δυνατοτήτων και εφικτοί όσον αφορά τη νέα καμπύλη παραγωγικών δυνατοτήτων.

**ΘΕΜΑ Δ**

Δ1

$$MC_{\Gamma} = \Delta VC / \Delta Q$$

$$MC_{\Gamma} = 2$$

$$AVC_{\Delta} = VC_{\Delta} / Q_{\Delta}$$

$$AVC_{\Delta} = 3$$

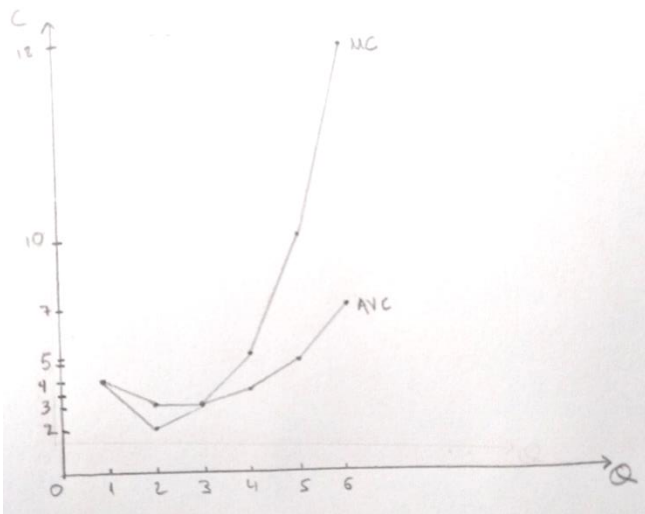
$$MC_E = \Delta VC / \Delta Q$$

$$MC_E = 5$$

$$AVC_Z = VC_{\Delta} / Q_{\Delta}$$

$$VC_Z = 24$$

Δ2.

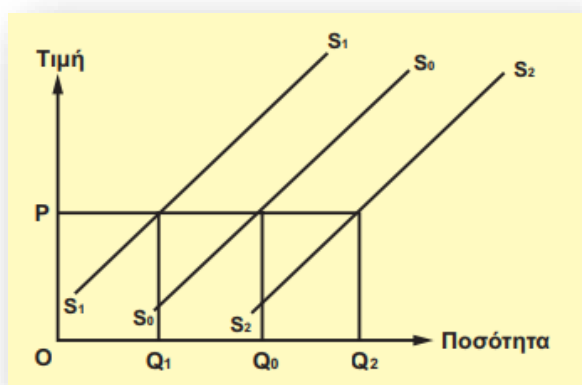


Η καμπύλη του μέσου μεταβλητού κόστους δείχνει τη σχέση ανάμεσα στο μέσο μεταβλητό κόστος και την ποσότητα παραγωγής. Το μέσο μεταβλητό κόστος στην αρχή μειώνεται και στη συνέχεια αυξάνεται. Αυτό οφείλεται στο νόμο της φθίνουσας ή μη ανάλογης απόδοσης. Δηλαδή, στην αρχή το προϊόν αυξάνεται με γρηγορότερο ρυθμό απ' ό,τι το κόστος των μεταβλητών συντελεστών, με αποτέλεσμα το μέσο μεταβλητό κόστος να μειώνεται, ενώ στη συνέχεια ο ρυθμός αύξησης του προϊόντος γίνεται μικρότερος από το ρυθμό αύξησης του κόστους των μεταβλητών συντελεστών, με αποτέλεσμα το μέσο μεταβλητό κόστος να αυξάνεται.

Δ3

Η επιχείρηση θα πρέπει να βρει την ποσότητα για την οποία μεγιστοποιείται το κέρδος της. Αυτό συμβαίνει, όταν το οριακό κόστος είναι ίσο με την τιμή. Στην ουσία το ανερχόμενο τμήμα της καμπύλης του οριακού κόστους, που βρίσκεται πάνω από την καμπύλη του μέσου μεταβλητού κόστους, αποτελεί τη βραχυχρόνια καμπύλη προσφοράς της επιχείρησης. Παρατηρούμε από τον πίνακα ότι αυτό ισχύει από τον συνδυασμό Δ και μετά

	$P=MC$	$Q_s$
Δ	3	3
Ε	5	4
Ζ	10	5
Η	18	6



α) Η μεταβολή της τιμής ενός ή περισσότερων από τους συντελεστές που χρησιμοποιούνται στην παραγωγή ενός αγαθού συνεπάγεται τη μεταβολή του κόστους παραγωγής του. Αν υπάρχει αύξηση του εργατικού μισθού, αυξάνεται το κόστος του αγαθού για κάθε επίπεδο παραγωγής. Αυτό σημαίνει μετατόπιση της καμπύλης του οριακού κόστους προς τα πάνω και αριστερά. Το ανερχόμενο τμήμα της καμπύλης του οριακού κόστους, από το σημείο που τέμνει το μέσο μεταβλητό κόστος και μετά, είναι η καμπύλη προσφοράς της επιχείρησης και μετατοπίζεται αριστερά. Η καμπύλη προσφοράς από τη θέση  $S_0$  μετατοπίζεται στη θέση  $S_1$  και η προσφερόμενη ποσότητα στην τιμή  $P$  από  $Q_0$  αρχικά μειώνεται σε  $Q_1$ .

β) Η Τεχνολογία της παραγωγής. Η μεταβολή στην τεχνολογία έχει ως αποτέλεσμα τη μεταβολή στη συνάρτηση παραγωγής. Η βελτίωση οδηγεί σε αύξηση του παραγόμενου αγαθού με ίδια ποσότητα παραγωγικών συντελεστών, ενώ η χειροτέρευση στο αντίθετο. Αν βελτιωθεί η τεχνολογία, άμεση συνέπεια της αύξησης της παραγωγής είναι η μείωση του μέσου και οριακού κόστους παραγωγής, αφού με την ίδια ποσότητα παραγωγικών συντελεστών, και εφόσον οι τιμές τους παραμένουν σταθερές, παράγουμε περισσότερο προϊόν. Αποτέλεσμα είναι να έχουμε μετατόπιση της καμπύλης προσφοράς προς τα δεξιά, στη θέση  $S_2$  από  $S_0$ .

Επιμέλεια απαντήσεων: Πλακιά Άννα, Ρίζος Ανδρέας, Μπακαλίδης Γιώργος, Χριστοδούλου Χριστόδουλος